

P.Z. br. 615

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/19-01/55

URBROJ: 65-19-02

Zagreb, 28. ožujka 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/55*65-19-02**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. a u svezi članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 28. ožujka 2019. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Marka Pavića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Majdu Burić, državnu tajnicu u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Melitu Čičak, pomoćnicu ministra rada i mirovinskoga sustava.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

P.Z. br. 615

Klasa: 022-03717-11/26
Urbroj: 50301-25/05-19-10

Zagreb, 28. ožujka 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/55*50-19-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 28-03-2019		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
022-03/19-01/55	65	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-19-01	1	9

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Marka Pavića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Majdu Burić, državnu tajnicu u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Melitu Čičak, pomoćnicu ministra rada i mirovinskoga sustava.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE KOREJE O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI**

Zagreb, ožujak 2019.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE KOREJE O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti, sadržana je u članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

U odnosima Republike Hrvatske i Republike Koreje do sada nije uspostavljen niti jedan vid suradnje na području socijalne sigurnosti. Zbog nepostojanja međunarodnog ugovora o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, hrvatski radnici koji rade na državnom području Republike Koreje i korejski radnici koji rade na državnom području Republike Hrvatske nisu mogli ostvarivati prava iz socijalne sigurnosti.

S tim u vezi, u ožujku 2016., Veleposlanstvo Republike Koreje izvijestilo je Ministarstvo vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske o interesu Republike Koreje za sklapanjem ugovora o socijalnoj sigurnosti. Temeljem Odluke Vlade Republike Hrvatske o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti (klasa: 022-03/17-11/26, urbroj: 50301-25/14-17-2, od 1. lipnja 2017.), od 12. – 15. rujna 2017., održan je prvi i jedini krug pregovora između izaslanstava Republike Hrvatske i Republike Koreje tijekom kojeg je usuglašen veći dio Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti (dalje u tekst „Ugovor“). Elektroničkim putem i razmjenom diplomatskih nota u veljači i ožujku 2018. dogovorene su manje jezične i pravopisne ispravke te je usuglašen tekst Nacrta ugovora u cijelosti, čime su pregovori uspješno okončani. Tekst ugovora obuhvaća prava iz mirovinskog osiguranja i odredbe o određivanju primjenjivog zakonodavstva.

Primjena Ugovora utjecat će na kvalitetniju i primjereniju socijalnu sigurnost državljana, odnosno osiguranika obje države koji su tijekom svog radnog vijeka ostvarili razdoblja osiguranja u obje države te će podići kvalitetu suradnje među dvjema državama.

Ugovor je potpisan u Seulu 18. prosinca 2018. te ga je, u ime Republike Hrvatske, potpisao ministar rada i mirovinskoga sustava.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI OVIM ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor, kako bi, prema članku 141. Ustava Republike Hrvatske, odredbe Ugovora nakon njegovog stupanja na snagu, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske i izravno se primjenjivale pri ostvarivanju prava iz socijalnog osiguranja koja su uređena Ugovorom.

Ugovorom se uređuju sljedeća prava:

- prava iz mirovinskog osiguranja i
- određivanje primjenjivog zakonodavstva.

Prava se u Ugovoru zasnivaju na sljedećim uobičajenim načelima za dvostrane ugovore u području socijalne sigurnosti:

- načelu jedinstvenosti pravnog područja država - ugovornih stranaka u primjeni propisa iz socijalne sigurnosti, što znači da se pri stjecanju i korištenju prava uzimaju u obzir pravne činjenice nastale u objema državama

- načelu jednakosti pravnog položaja državljana i osiguranika dviju država u pogledu prava i obveza određenih zakonodavstvom ugovorne stranke na čijem se državnom području osoba nalazi

- načelu zbrajanja razdoblja osiguranja ili drugih razdoblja koja se prema pravnim propisima ugovornih stranaka uzimaju u obzir za ispunjenje uvjeta radi stjecanja prava na davanja

- načelu zajamčene isplate priznatih davanja (mirovina i drugih davanja) stečenih prema zakonodavstvu ugovornih stranaka, iz jedne ugovorne stranke na državno područje druge ugovorne stranke

- načelu zaštite stečenih prava i prava u tijeku stjecanja u slučaju otkazivanja Ugovora.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Provedba ovoga Zakona ne zahtijeva izdvajanje dodatnih financijskih sredstava iz državnog proračuna, budući su svojstva davanja uređenih Ugovorom takva da ne stvaraju nove izdatke u odnosu na prava već utvrđena zakonodavstvom o mirovinskom osiguranju.

Sredstva za izvršenje Ugovora osiguravaju se plaćanjem redovitih obveznih doprinosa osiguranika i poslodavaca koje uplaćuju tijekom osiguranja u visini određenoj zakonom u sklopu sveukupnih sredstava nositelja osiguranja nadležnog za primjenu Ugovora, a to je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti nalazi se u odredbi članka 207.a Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18) prema kojemu se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, potvrđuju međunarodni ugovori donose u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

Donošenje ovoga Zakona pretpostavka je za ispunjenje formalno-pravnih pretpostavki kako bi Ugovor stupio na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost biti vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Konačni prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE KOREJE
O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Koreje o socijalnoj sigurnosti, potpisan u Seulu 18. prosinca 2018. u izvorniku na korejskom, hrvatskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
REPUBLIKE KOREJE
O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI**

Republika Hrvatska i Republika Koreja (u daljnjem tekstu „ugovorne stranke“),
želeći urediti odnose između dviju zemalja u području socijalne sigurnosti,
sporazumjele su se kako slijedi:

**DIO I.
OPĆE ODREDBE**

**Članak 1.
Definicije**

1. U svrhu ovog Ugovora primjenjuju se sljedeće definicije:
 - (a) „Hrvatska“ označava Republiku Hrvatsku, a „Koreja“ označava Republiku Koreju;
 - (b) „državljanin“ označava, u odnosu na Hrvatsku, hrvatskog državljanina kako je određeno sukladno hrvatskim zakonima na snazi, a u odnosu na Koreju, korejskog državljanina kako je određeno Zakonom o državljanstvu;
 - (c) „zakonodavstvo“ označava zakone i propise navedene u članku 2. ovog Ugovora;
 - (d) „nadležno tijelo“ označava, u odnosu na Hrvatsku, ministarstvo odgovorno za provedbu hrvatskog zakonodavstva navedenog u članku 2. ovog Ugovora, a u odnosu na Koreju, Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi;
 - (e) „tijelo za vezu“ označava tijelo ili ustanovu sukladno Administrativnom sporazumu za provedbu ovog Ugovora odgovorno za međusobnu komunikaciju između ustanova u svrhu provedbe ovog Ugovora;
 - (f) „nadležna ustanova“ označava, u odnosu na Hrvatsku, tijelo ili ustanovu odgovornu za primjenu zakonodavstva navedenog u članku 2. ovog Ugovora, a u odnosu na Koreju, Nacionalnu mirovinsku službu;
 - (g) „osiguranik“ označava osobu koja je osigurana ili je bila osigurana sukladno zakonodavstvu navedenom u članku 2. ovog Ugovora;
 - (h) „razdoblje osiguranja“ označava bilo koje razdoblje za koje su plaćeni doprinosi ili bilo koje drugo razdoblje izjednačeno s razdobljem za koje su plaćeni doprinosi prema zakonodavstvu navedenom u članku 2. ovog Ugovora;

- (i) „davanje“ označava svako davanje predviđeno zakonodavstvom navedenim u članku 2. ovog Ugovora;
 - (j) „prebivalište” označava mjesto u kojem osoba uobičajeno prebiva u skladu s primjenjivim zakonima bilo koje ugovorne stranke.
2. Svaki pojam koji nije definiran u stavku 1. ovog članka ima značenje koje mu pripada prema primjenjivom zakonodavstvu ugovornih stranaka.

Članak 2. Zakonodavni obuhvat

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na sljedeće zakonodavstvo:
- (a) u odnosu na Hrvatsku, na zakone i propise kojima se uređuje sustav obveznog mirovinskog osiguranja;
 - (b) u odnosu na Koreju, na Zakon o nacionalnoj mirovini.
2. Ako nije drukčije predviđeno u ovom Ugovoru, zakonodavstvo iz stavka 1. ovog članka ne uključuje međunarodne ugovore ili druge međunarodne sporazume o socijalnoj sigurnosti koji mogu biti sklopljeni između jedne ugovorne stranke i treće države ili zakonodavstvo objavljeno u svrhu njihove osobite provedbe.
3. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na buduće zakonodavstvo kojim se mijenja, dopunjuje, objedinjuje ili zamjenjuje zakonodavstvo iz stavka 1. ovog članka.
4. Neovisno o stavku 3. ovog članka, ovaj Ugovor ne primjenjuje se na zakone ili propise kojima se postojeće zakonodavstvo jedne ugovorne stranke proširuje na nove kategorije korisnika, ako nadležno tijelo te ugovorne stranke u roku šest mjeseci od datuma stupanja na snagu takvih zakona ili propisa pisanim putem obavijesti nadležno tijelo druge ugovorne stranke da takvo proširenje Ugovora nije predviđeno.

Članak 3. Osobni obuhvat

Ovaj se Ugovor odnosi na svaku osobu na koju se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo bilo koje ugovorne stranke te na uzdržavane i nadživjele osobe i takve osobe u smislu primjenjivog zakonodavstva bilo koje ugovorne stranke.

Članak 4. Jednakost postupanja

1. Ako nije drukčije određeno u ovom Ugovoru, na sve osobe navedene u članku 3. koje imaju prebivalište na državnom području bilo koje ugovorne stranke, kod primjene zakonodavstva ugovorne stranke u vezi s pravom na davanja i isplatom davanja, primjenjuje se načelo jednakog postupanja kao da se radi o državljanima te ugovorne stranke. Ovo se odnosi i na uzdržavane i nadživjele osobe koje prebivaju na području bilo koje ugovorne stranke u pogledu prava koja proizlaze od osoba navedenih u ovom članku.

2. Ako nije drukčije određeno u ovom Ugovoru, svaka odredba zakonodavstva jedne ugovorne stranke koja zahtijeva da pravo na davanja ili isplata davanja ovise o prebivalištu na državnom području te ugovorne strane ne primjenjuje se na osobe koje prebivaju na državnom području druge ugovorne stranke.

Članak 5. Izvoz davanja

1. Davanja prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke ne mogu se umanjiti, izmijeniti, obustaviti, povući ili ovršiti zbog toga što korisnik ima prebivalište ili boravište na državnom području druge ugovorne stranke i davanja se isplaćuju na državnom području druge ugovorne stranke, osim ako u ovom Ugovoru nije drukčije određeno.
2. Državljanima druge ugovorne stranke, koji prebivaju na državnom području treće države, davanja omogućena prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke isplaćuju se pod istim uvjetima koji vrijede za državljane prve ugovorne stranke koji prebivaju na državnom području treće države.

DIO II. PRIMJENJIVO ZAKONODAVSTVO

Članak 6. Opće odredbe

1. Na zaposlene osobe koje rade na državnom području jedne ugovorne stranke, u odnosu na taj rad, primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke, čak i ako imaju prebivalište na državnom području druge ugovorne stranke ili ako njihov poslodavac ima registrirano sjedište na državnom području druge ugovorne stranke.
2. Na osobe koje su samozaposlene na državnom području jedne ugovorne stranke, u odnosu na njihovu djelatnost, primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke, čak i ako imaju prebivalište na državnom području druge ugovorne stranke.
3. Na osobe koje su zaposlene ili samozaposlene na državnim područjima objiju ugovornih stranaka primjenjuje se zakonodavstvo samo ugovorne stranke na čijem državnom području uobičajeno borave.
4. Na osobe koje su zaposlene u jednoj ugovornoj stranci i samozaposlene u drugoj ugovornoj stranci primjenjuje se zakonodavstvo prve ugovorne stranke.

Članak 7. Iznimke od općih odredbi

1. Na osobu na koju se primjenjuje zakonodavstvo jedne od ugovornih stranaka i koju je njegov/njezin poslodavac uputio da obavlja djelatnosti na državnom području druge ugovorne stranke i dalje će se primjenjivati zakonodavstvo prve ugovorne stranke, pod

uvjetom da očekivano trajanje takve djelatnosti ne prelazi 60 mjeseci, ako on/ona zadrže svojstvo zaposlene osobe kod istog poslodavca. Ovaj stavak također se primjenjuje i na osobu na koju se primjenjuje zakonodavstvo jedne ugovorne stranke i koju je njegov/njezin poslodavac uputio da obavlja djelatnost na državnom području druge ugovorne stranke na kojem taj poslodavac ima svoju podružnicu ili društvo kćer.

2. Na osobu koja redovno obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba u jednoj ugovornoj stranci te nastavi obavljati sličnu djelatnost u drugoj ugovornoj stranci i dalje će se primjenjivati zakonodavstvo prve ugovorne stranke, pod uvjetom da očekivano trajanje te djelatnosti ne prelazi 60 mjeseci.
3. U slučaju da se takva djelatnost nastavlja nakon razdoblja navedenog u stavcima 1. i 2. ovog članka, zakonodavstvo prve ugovorne stranke iz tih stavaka nastavlja se primjenjivati najdulje 24 mjeseca, na temelju uzajamnog pristanka nadležnih tijela ili ustanova obiju ugovornih strana.

Članak 8.

Osoblje međunarodnih prijevoznih poduzeća

1. Na osobu koja je član putujućeg ili letačkog osoblja, zaposlenu kod međunarodnog prijevoznikog poduzeća koje obavlja usluge međunarodnog prijevoza putnika ili stvari cestovnim, željezničkim, zračnim ili vodenim putevima i koje ima svoje registrirano sjedište na državnom području jedne ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke.
2. Neovisno o stavku 1. ovog članka, na osobu koja je zaposlena u podružnici ili predstavništvu poduzeća navedenog u stavku 1. ovog članka koje je osnovano na državnom području druge ugovorne stranke, primjenjuje se zakonodavstvo one ugovorne stranke na čijem državnom području je osnovana takva podružnica ili predstavništvo.

Članak 9.

Pomorci

Na osobu koja prebiva na državnom području jedne ugovorne stranke i koja je zaposlena na brodu koji plovi pod zastavom druge ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo prve ugovorne stranke.

Članak 10.

Članovi diplomatskih misija i konzularnih ureda i državni službenici

1. Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na odredbe Bečke konvencije o diplomatskim odnosima od 18. travnja 1961. godine ili Bečke konvencije o konzularnim odnosima od 24. travnja 1963. godine.
2. Podložno stavku 1. ovog članka, na osobu koja je zaposlena u državnoj službi ili bilo kojoj drugoj javnoj službi ugovorne stranke, koja je upućena na rad na državno područje druge ugovorne stranke, primjenjuje se zakonodavstvo prve ugovorne stranke kao da je zaposlena na njezinom državnom području.

Članak 11. Druge iznimke

Nadležna tijela ili nadležne ustanove ugovornih stranaka se mogu, na zajednički zahtjev zaposlene osobe i njezinog/njegovog poslodavca ili na zahtjev samozaposlene osobe, dogovoriti da odobre iznimke od članka 6. do 9. ovog Ugovora, u odnosu na određene osobe ili kategorije osoba.

DIO III. ODREDBE O DAVANJIMA

Članak 12. Zbrajanje razdoblja osiguranja

1. Kad su razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu obiju ugovornih stranaka, nadležna ustanova svake ugovorne stranke uzima u obzir, ako je to potrebno za utvrđivanje uvjeta potrebnih za stjecanje prava na davanja prema zakonodavstvu koje ona primjenjuje, razdoblja osiguranja prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke, pod uvjetom da se ta razdoblja osiguranja ne preklapaju s razdobljima osiguranja navršenim prema vlastitom zakonodavstvu.
2. Ako zakonodavstvo jedne ugovorne stranke uvjetuje pravo na određeno davanje postojanjem razdoblja osiguranja navršenih u okviru određenog zanimanja, samo razdoblja osiguranja koja su prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke navršena ili priznata kao istovjetna razdobljima osiguranja navršenim obavljanjem istog zanimanja zbrajaju se u svrhu stjecanja prava na takve mirovine.
3. Ako osoba ne ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje na temelju razdoblja osiguranja navršenih prema zakonodavstvu obiju ugovornih stranaka, ni nakon njihovog zbrajanja sukladno odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, o pravu na davanje odlučuje se zbrajanjem razdoblja osiguranja navršenih prema zakonodavstvu treće države prema kojoj obje ugovorne stranke imaju obvezu na temelju instrumenata socijalnog osiguranja koji predviđaju zbrajanje razdoblja osiguranja, pod uvjetom da se ta razdoblja osiguranja ne preklapaju s razdobljima osiguranja navršenim prema zakonodavstvu obiju ugovornih stranaka.

Članak 13. Razdoblje osiguranja kraće od 12 mjeseci

1. Ako je razdoblje osiguranja koje je navršeno prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke kraće od 12 mjeseci, ne priznaje se pravo na davanje prema zakonodavstvu te ugovorne stranke. Međutim, navedeno se ne primjenjuje ako postoji pravo na davanje samo na temelju tog razdoblja osiguranja.
2. Neovisno o stavku 1. ovog članka, nadležna ustanova druge ugovorne stranke uzima u obzir razdoblja osiguranja iz stavka 1. ovog članka u svrhu stjecanja prava na davanje

prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, kao da su ta razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu te ugovorne stranke.

Članak 14. Određivanje davanja

Davanja se određuju na temelju primjenjivog zakonodavstva odnosno ugovorne stranke, ako u ovom Ugovoru nije drukčije određeno.

Članak 15. Posebne odredbe koje se odnose na Hrvatsku

1. Ako osoba ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje prema hrvatskom zakonodavstvu bez primjene članka 12. ovog Ugovora, nadležna ustanova Hrvatske određuje iznos davanja isključivo prema hrvatskim razdobljima osiguranja.
2. Ako osoba ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje prema hrvatskom zakonodavstvu samo primjenom odredbe o zbrajanju sadržane u članku 12. ovog Ugovora, nadležna ustanova Hrvatske određuje iznos davanja sukladno hrvatskom zakonodavstvu.
3. Ako bi iznos davanja prema hrvatskom zakonodavstvu bio povoljniji za korisnika ili ako se iznos ne može odrediti sukladno stavku 2. ovog članka, nadležna ustanova Hrvatske određuje iznos na sljedeći način:
 - (a) nadležna ustanova prvo izračunava teoretski iznos davanja na koju bi podnositelj zahtjeva imao pravo da su sva razdoblja osiguranja navršena prema hrvatskom zakonodavstvu;
 - (b) na temelju teoretskog iznosa iz podstavka (a) ovog stavka izračunava se stvarni iznos davanja koje se isplaćuje razmjerno trajanju razdoblja osiguranja navršenih prema hrvatskom zakonodavstvu i zbrojenim razdobljima osiguranja. Međutim, ako su zbrojena razdoblja osiguranja duža od najdužega razdoblja osiguranja propisanog hrvatskim zakonodavstvom za izračunavanje najvišeg iznosa davanja, nadležna ustanova utvrđuje stvarni iznos davanja u odnosu na najduže razdoblje osiguranja;
 - (c) za određivanje davanja nadležna ustanova uzima u obzir ostvarenu zaradu ili osnovicu osiguranja isključivo prema hrvatskom zakonodavstvu.
4. Ako je mirovinsko davanje priznato isključivo primjenom stavka 3. članka 12. ovog Ugovora, razdoblja osiguranja navršena sukladno zakonodavstvu treće države na koje se poziva u tom stavku uzet će se u obzir radi primjene stavka 3. ovog članka.

Članak 16. Posebne odredbe koje se odnose na Koreju

1. Ako se radi utvrđivanja prava na davanja prema korejskom zakonodavstvu uzmu u obzir razdoblja osiguranja navršena prema hrvatskom zakonodavstvu, u skladu sa stavkom 1. članka 12. ovog Ugovora, davanje se određuje na sljedeći način:
 - (a) nadležna ustanova Koreje najprije određuje iznos davanja jednak iznosu koji bi bio

isplaćen osobi kao da su sva razdoblja osiguranja koja se uzimaju u obzir prema zakonodavstvu dviju ugovornih stranaka navršena prema korejskom zakonodavstvu. Kako bi utvrdila iznos davanja, nadležna ustanova Koreje uzima u obzir prosječni mjesečni uobičajeni prihod kojeg je osoba ostvarivala dok je bila obuhvaćena korejskim zakonodavstvom.

- (b) nadležna ustanova Koreje određuje djelomično davanje koje se plaća sukladno korejskom zakonodavstvu na temelju iznosa davanja određenog sukladno podstavku (a), prema omjeru između trajanja razdoblja osiguranja koja se uzimaju u obzir u skladu s vlastitim zakonodavstvom i ukupnog trajanja razdoblja osiguranja uzetih u obzir prema zakonodavstvu dviju ugovornih stranaka.
2. Ako su uvjeti potrebni za ostvarivanje prava na davanje ispunjeni tek nakon primjene stavka 3. članka 12., razdoblja osiguranja koja su navršena prema zakonodavstvu treće države na koje se poziva u tom stavku, razmotrit će se u svrhu primjene stavka 1. ovog članka.
 3. Kod primjene stavka 1. ovog članka, samo se broj mjeseci za svaku kalendarsku godinu razdoblja osiguranja navršenih prema hrvatskom zakonodavstvu smatra razdobljem osiguranja prema hrvatskom zakonodavstvu.
 4. Razdoblje za koje nisu ispunjene obaveze, odnosno razdoblje za koje su doprinosi propisani ali nisu uplaćeni, a koje će se uzeti u obzir radi utvrđivanja uvjeta potrebnih za ostvarivanje prava na invalidska ili obiteljska davanja, uključuju samo razdoblje za koje nisu ispunjene obaveze prema korejskom zakonodavstvu.
 5. Jednokratna isplata odobrava se hrvatskim državljanima prema istim uvjetima kao i korejskim državljanima. Neovisno o člancima 4. i 5. ovog Ugovora, jednokratna isplata isplaćuje se državljanima treće države samo u skladu s korejskim zakonodavstvom.

DIO IV. RAZNE ODREDBE

Članak 17. Administrativni sporazum

1. Nadležna tijela ugovornih stranaka sklapaju Administrativni sporazum kojim utvrđuju mjere potrebne za provedbu ovog Ugovora.
2. Administrativnim sporazumom određena su tijela za vezu i nadležne ustanove svake ugovorne stranke.

Članak 18. Razmjena informacija i uzajamna pomoć

1. Nadležna tijela, nadležne ustanove i tijela za vezu obiju ugovornih stranaka surađuju:
 - (a) uzajamno obavješćujući jedni druge o svim informacijama potrebnim za provedbu ovog Ugovora, u mjeri koju zakonodavstvo koje primjenjuju to dopušta;

- (b) uzajamnim pružanjem usluge i pomoći u odnosu na utvrđivanje prava i isplatu svih davanja prema ovom Ugovoru ili zakonodavstvu koje se primjenjuje na temelju ovog Ugovora, kao da primjenjuju vlastito nacionalno zakonodavstvo;
 - (c) obavješćujući jedni druge o mjerama poduzetim radi provedbe ovog Ugovora ili o promjenama u njihovom nacionalnom zakonodavstvu, ako te promjene utječu na provedbu ovog Ugovora.
2. Usluge i pomoć iz stavka 1. podstavka (b) ovog članka pružaju se bez naknade, uzimajući u obzir sve iznimke koje će biti dogovorene Administrativnim sporazumom sklopljenim u skladu sa stavkom 1. članka 17.

Članak 19. **Zaštita podataka**

1. Osobni podaci koje nadležno tijelo, nadležna ustanova ili tijelo za vezu jedne ugovorne stranke dostavlja prema ovom Ugovoru nadležnom tijelu, nadležnoj ustanovi ili tijelu za vezu druge ugovorne stranke, smatraju se povjerljivima i mogu se koristiti isključivo u svrhu provedbe ovog Ugovora i zakonodavstva koje se primjenjuje na temelju ovog Ugovora. U odnosu na takve podatke koje zaprimi nadležno tijelo, nadležna ustanova ili tijelo za vezu jedne ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke.
2. Bez obzira na zakonodavstvo ili upravnu praksu jedne ugovorne stranke, ni jedan podatak kojeg je ta ugovorna stranka primila od druge ugovorne stranke ne smije se dostaviti ili objelodaniti trećoj državi ili bilo kojoj drugoj organizaciji na državnom području jedne ugovorne stranke, bez prethodne pisane suglasnosti druge ugovorne stranke.

Članak 20. **Izuzeće od plaćanja pristojbi i ovjera dokumenata**

1. Ako zakonodavstvo jedne ugovorne stranke predviđa da su bilo koji dokumenti ili potvrde koji se podnose nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi te ugovorne stranke u cijelosti ili djelomično izuzeti od plaćanja pristojbi ili troškova, uključujući konzularne pristojbe i administrativne troškove, navedeno izuzeće također se primjenjuje na odgovarajuće dokumente ili potvrde koji se podnose nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke radi primjene ovog Ugovora ili zakonodavstva druge ugovorne stranke.
2. Dokumenti i potvrde koje izdaju nadležno tijelo ili nadležna ustanova bilo koje ugovorne stranke radi primjene ovog Ugovora ili zakonodavstva druge ugovorne stranke, izuzimaju se od obveze ishođenja ovjere od strane diplomatskih ili konzularnih tijela ili od bilo kakvih drugih sličnih formalnosti.
3. Preslike dokumenata ili potvrda koje je nadležno tijelo ili nadležna ustanova jedne ugovorne strane ovjerala kao istinite i točne preslike, prihvaćaju se kao istinite i točne preslike nadležnog tijela ili nadležne ustanove druge ugovorne stranke, bez potrebe daljnjeg ovjeravanja.

Članak 21. **Jezik komuniciranja**

1. Nadležna tijela, nadležne ustanove i tijela za vezu ugovornih stranaka mogu izravno komunicirati jedni s drugima, kao i s bilo kojom osobom, neovisno o tome gdje ta osoba prebiva, kad god je to neophodno radi primjene ovog Ugovora ili zakonodavstva koje se primjenjuje na temelju ovog Ugovora. Prepiska se može odvijati na bilo kojem službenom jeziku bilo koje od ugovornih stranaka ili na engleskom jeziku.
2. Nadležno tijelo ili nadležna ustanova ugovorne stranke ne može odbiti zahtjev ili dokument samo zato što je sastavljen na službenom jeziku druge ugovorne stranke.

Članak 22. **Podnošenje zahtjeva, obavijesti ili žalbi**

1. Svaki zahtjev, obavijest ili žalba u vezi s određivanjem ili isplatom davanja prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke koji su, sukladno tom zakonodavstvu, u propisanom roku trebali biti predani nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi te ugovorne stranke, ali koji su umjesto toga u istom roku predani nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke, smatraju se predanima na vrijeme nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi prve ugovorne stranke.
2. Ako, nakon stupanja na snagu ovog Ugovora, osoba podnese pisani zahtjev za davanja nadležnoj ustanovi ugovorne stranke prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, smatrat će se da je podnijela i zahtjev za odgovarajuće davanje prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke, pod uvjetom da ta osoba obavijesti nadležnu ustanovu prve ugovorne stranke da su razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke. Međutim, gore navedeno ne primjenjuje se ako osoba izričito zatraži da se zahtjev ograniči na davanja prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke.
3. U svim slučajevima na koje se odnosi stavak 1. ili 2. ovog članka, nadležno tijelo ili nadležna ustanova koji zaprima zahtjev, obavijest ili žalbu naznačit će datum primitka dokumenta i bez odgode proslijediti taj zahtjev, obavijest ili žalbu nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke.

Članak 23. **Isplata davanja**

1. Nadležna ustanova ugovorne stranke odgovorne za isplatu davanja sukladno ovom Ugovoru može isplatiti davanje u valuti te ugovorne strane.
2. Ako korisnik prebiva na državnom području druge ugovorne stranke, davanje navedeno u stavku 1. ovog članka, na zahtjev korisnika, isplaćuje se u slobodno konvertibilnoj valuti.
3. U slučaju da jedna ugovorna stranka uvede deviznu kontrolu ili druge slične mjere ograničavanja isplate, doznaka ili prijenosa sredstava ili financijskih instrumenata osobama izvan državnog područja te ugovorne stranke, ona bez odgode poduzima odgovarajuće mjere kako bi osigurala isplate svih iznosa koje moraju biti plaćene u skladu s ovim Ugovorom osobama navedenim u članku 3. ovog Ugovora.

Članak 24.
Rješavanje nesuglasica

1. Sve nesuglasice koje se odnose na tumačenje ovog Ugovora rješavaju se konzultacijama između ugovornih stranaka.
2. Sve nesuglasice koje se odnose na primjenu ovog Ugovora rješavaju se konzultacijama između nadležnih tijela ugovornih stranaka.

DIO V.
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 25.
Prijelazne odredbe

1. Ovim Ugovorom se ne utvrđuje nikakvo pravo na ostvarivanje davanja za bilo koje razdoblje navršeno prije datuma stupanja na snagu ovog Ugovora.
2. Sva razdoblja osiguranja navršena prije datuma stupanja na snagu ovog Ugovora, kao i svi drugi relevantni događaji koji su nastali prije tog datuma, uzimaju se u obzir prilikom određivanja prava na davanje prema ovom Ugovoru. Međutim, niti jedna nadležna ustanova ugovorne stranke neće biti dužna uzeti u obzir razdoblja osiguranja koja su navršena prije najranijeg datuma za kojeg se razdoblja osiguranja mogu priznati prema njezinom zakonodavstvu.
3. Odluke kojima se utvrđuju prava na davanja, koja su nastala prije stupanja na snagu ovog Ugovora, ne utječu na prava koja proizlaze iz njega.
4. Davanja utvrđena prije stupanja na snagu ovog Ugovora mogu biti ponovno utvrđena na temelju zahtjeva, ako promjena takvih davanja proizlazi isključivo iz odredbi ovog Ugovora, osim ako su ta davanja dodijeljena kao jednokratne isplate. Primjena ovog Ugovora ne može imati za posljedicu nikakvo smanjenje iznosa davanja za koje je pravo utvrđeno prije stupanja na snagu ovog Ugovora.
5. Primjenom članka 7. u slučaju osoba koje su upućene u ugovornu stranku prije datuma stupanja na snagu ovog Ugovora, smatra se da razdoblja upućivanja navedena u tom članku počinju datumom stupanja na snagu ovog Ugovora.
6. Odredbe Dijela III. primjenjuju se samo na davanja za koja je podnesen zahtjev na datum ili nakon datuma stupanja na snagu ovog Ugovora.

Članak 26.
Stupanje na snagu

Ovaj Ugovor stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca nakon mjeseca u kojem je svaka ugovorna stranka primila od druge ugovorne stranke pisanu obavijest da je ispunila sve uvjete za stupanje na snagu ovog Ugovora.

Članak 27.
Razdoblje trajanja i prestanak

1. Ovaj Ugovor ostaje na snazi na neodređeno vrijeme.
2. Ovaj Ugovor može okončati svaka ugovorna stranka dostavom pisane obavijesti o njegovom okončanju drugoj ugovornoj stranci. U tom slučaju, Ugovor prestaje biti na snazi posljednjeg dana dvanaestog mjeseca nakon mjeseca u kojem je druga ugovorna stranka primila obavijest.
3. Ako se ovaj Ugovor okonča u skladu sa stavkom 2. ovog članka, on nastavlja proizvoditi učinak u odnosu na bilo koju osobu koja:
 - (a) na datum prestanka Ugovora prima davanja ili
 - (b) je prije isteka razdoblja iz stavka 2. podnijela zahtjev za davanja te bi imala pravo na njih.

U POTVRDU TOGA, niže potpisani, propisno za to ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u dva primjerka u Seulu dana 18. prosinca 2018., na hrvatskom, korejskom i engleskom jeziku pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

mr. sc. Marko Pavić, v. r.
ministar rada i mirovinskoga sustava

ZA REPUBLIKU KOREJU

Park Neoughoou, v. r.
ministar zdravstva i socijalne skrbi

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove rada i mirovinskoga sustava.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor, u skladu s odredbom članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, čime se iskazuje i formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana potpisanim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga Zakona sadrži tekst Ugovora, u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se da je provedba ovoga Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove rada i mirovinskoga sustava.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se da na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona uređeno je stupanje na snagu Zakona.

PRILOG – Preslika teksta Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku

UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
REPUBLIKE KOREJE
O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI

Republika Hrvatska i Republika Koreja (u daljnjem tekstu „ugovorne stranke”),
želeći urediti odnose između dviju zemalja u području socijalne sigurnosti,
sporazumjele su se kako slijedi:

DIO I. OPĆE ODREDBE

Članak 1. Definicije

1. U svrhu ovog Ugovora primjenjuju se sljedeće definicije:
 - (a) „Hrvatska“ označava Republiku Hrvatsku, a „Koreja“ označava Republiku Koreju;
 - (b) „državljanin“ označava, u odnosu na Hrvatsku, hrvatskog državljanina kako je određeno sukladno hrvatskim zakonima na snazi, a u odnosu na Koreju, korejskog državljanina kako je određeno Zakonom o državljanstvu;
 - (c) „zakonodavstvo“ označava zakone i propise navedene u članku 2. ovog Ugovora;
 - (d) „nadležno tijelo“ označava, u odnosu na Hrvatsku, ministarstvo odgovorno za provedbu hrvatskog zakonodavstva navedenog u članku 2. ovog Ugovora, a u odnosu na Koreju, Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi;
 - (e) „tijelo za vezu“ označava tijelo ili ustanovu sukladno Administrativnom sporazumu za provedbu ovog Ugovora odgovorno za međusobnu komunikaciju između ustanova u svrhu provedbe ovog Ugovora;
 - (f) „nadležna ustanova“ označava, u odnosu na Hrvatsku, tijelo ili ustanovu odgovornu za primjenu zakonodavstva navedenog u članku 2. ovog Ugovora, a u odnosu na Koreju, Nacionalnu mirovinsku službu;
 - (g) „osiguraničnik“ označava osobu koja je osigurana ili je bila osigurana sukladno zakonodavstvu navedenom u članku 2. ovog Ugovora;
 - (h) „razdoblje osiguranja“ označava bilo koje razdoblje za koje su plaćeni doprinosi ili bilo koje drugo razdoblje izjednačeno s razdobljem za koje su plaćeni doprinosi prema zakonodavstvu navedenom u članku 2. ovog Ugovora;
 - (i) „davanje“ označava svako davanje predviđeno zakonodavstvom navedenim u članku 2. ovog Ugovora;
 - (j) „prebivalište“ označava mjesto u kojem osoba uobičajeno prebiva u skladu s primjenjivim zakonima bilo koje ugovorne stranke.
2. Svaki pojam koji nije definiran u stavku 1. ovog članka ima značenje koje mu pripada prema primjenjivom zakonodavstvu ugovornih stranaka.

Članak 2. Zakonodavni obuhvat

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na sljedeće zakonodavstvo:
 - (a) u odnosu na Hrvatsku, na zakone i propise kojima se uređuje sustav obveznog mirovinskog osiguranja;
 - (b) u odnosu na Koreju, na Zakon o nacionalnoj mirovini.

2. Ako nije drukčije predviđeno u ovom Ugovoru, zakonodavstvo iz stavka 1. ovog članka ne uključuje međunarodne ugovore ili druge međunarodne sporazume o socijalnoj sigurnosti koji mogu biti sklopljeni između jedne ugovorne stranke i treće države ili zakonodavstvo objavljeno u svrhu njihove osobite provedbe.
3. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na buduće zakonodavstvo kojim se mijenja, dopunjuje, objedinjuje ili zamjenjuje zakonodavstvo iz stavka 1. ovog članka.
4. Neovisno o stavku 3. ovog članka, ovaj Ugovor ne primjenjuje se na zakone ili propise kojima se postojeće zakonodavstvo jedne ugovorne stranke proširuje na nove kategorije korisnika, ako nadležno tijelo te ugovorne stranke u roku šest mjeseci od datuma stupanja na snagu takvih zakona ili propisa pisanim putem obavijesti nadležno tijelo druge ugovorne stranke da takvo proširenje Ugovora nije predviđeno.

Članak 3. Osobni obuhvat

Ovaj se Ugovor odnosi na svaku osobu na koju se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo bilo koje ugovorne stranke te na uzdržavane i nadživjele osobe i takve osobe u smislu primjenjivog zakonodavstva bilo koje ugovorne stranke.

Članak 4. Jednakost postupanja

1. Ako nije drukčije određeno u ovom Ugovoru, na sve osobe navedene u članku 3. koje imaju prebivalište na državnom području bilo koje ugovorne stranke, kod primjene zakonodavstva ugovorne stranke u vezi s pravom na davanja i isplatom davanja, primjenjuje se načelo jednakog postupanja kao da se radi o državljanima te ugovorne stranke. Ovo se odnosi i na uzdržavane i nadživjele osobe koje prebivaju na području bilo koje ugovorne stranke u pogledu prava koja proizlaze od osoba navedenih u ovom članku.
2. Ako nije drukčije određeno u ovom Ugovoru, svaka odredba zakonodavstva jedne ugovorne stranke koja zahtijeva da pravo na davanja ili isplata davanja ovise o prebivalištu na državnom području te ugovorne strane ne primjenjuje se na osobe koje prebivaju na državnom području druge ugovorne stranke.

Članak 5. Izvoz davanja

1. Davanja prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke ne mogu se umanjiti, izmijeniti, obustaviti, povući ili ovršiti zbog toga što korisnik ima prebivalište ili boravište na državnom području druge ugovorne stranke i davanja se isplaćuju na državnom području druge ugovorne stranke, osim ako u ovom Ugovoru nije drukčije određeno.
2. Državljanima druge ugovorne stranke, koji prebivaju na državnom području treće države, davanja omogućena prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke isplaćuju se pod istim uvjetima koji vrijede za državljane prve ugovorne stranke koji prebivaju na državnom području treće države.

DIO II.
PRIMJENJIVO ZAKONODAVSTVO

Članak 6.
Opće odredbe

1. Na zaposlene osobe koje rade na državnom području jedne ugovorne stranke, u odnosu na taj rad, primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke, čak i ako imaju prebivalište na državnom području druge ugovorne stranke ili ako njihov poslodavac ima registrirano sjedište na državnom području druge ugovorne stranke.
2. Na osobe koje su samozaposlene na državnom području jedne ugovorne stranke, u odnosu na njihovu djelatnost, primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke, čak i ako imaju prebivalište na državnom području druge ugovorne stranke.
3. Na osobe koje su zaposlene ili samozaposlene na državnim područjima obiju ugovornih stranaka primjenjuje se zakonodavstvo samo ugovorne stranke na čijem državnom području uobičajeno borave.
4. Na osobe koje su zaposlene u jednoj ugovornoj stranci i samozaposlene u drugoj ugovornoj stranci primjenjuje se zakonodavstvo prve ugovorne stranke.

Članak 7.
Iznimke od općih odredbi

1. Na osobu na koju se primjenjuje zakonodavstvo jedne od ugovornih stranaka i koju je njegov/njezin poslodavac uputio da obavlja djelatnosti na državnom području druge ugovorne stranke i dalje će se primjenjivati zakonodavstvo prve ugovorne stranke, pod uvjetom da očekivano trajanje takve djelatnosti ne prelazi 60 mjeseci, ako on/ona zadrže svojstvo zaposlene osobe kod isfog poslodavca. Ovaj stavak također se primjenjuje i na osobu na koju se primjenjuje zakonodavstvo jedne ugovorne stranke i koju je njegov/njezin poslodavac uputio da obavlja djelatnost na državnom području druge ugovorne stranke na kojem taj poslodavac ima svoju podružnicu ili društvo kćer.
2. Na osobu koja redovno obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba u jednoj ugovornoj stranci te nastavi obavljati sličnu djelatnost u drugoj ugovornoj stranci i dalje će se primjenjivati zakonodavstvo prve ugovorne stranke, pod uvjetom da očekivano trajanje te djelatnosti ne prelazi 60 mjeseci.
3. U slučaju da se takva djelatnost nastavlja nakon razdoblja navedenog u stavcima 1. i 2. ovog članka, zakonodavstvo prve ugovorne stranke iz tih stavaka nastavlja se primjenjivati najdulje 24 mjeseca, na temelju uzajamnog pristanka nadležnih tijela ili ustanova obiju ugovornih strana.

Članak 8.
Osoblje međunarodnih prijevoznčkih poduzeća

1. Na osobu koja je član putujućeg ili letačkog osoblja, zaposlenu kod međunarodnog prijevoznčkog poduzeća koje obavlja usluge međunarodnog prijevoza putnika ili stvari cestovnim, željezničkim, zračnim ili vodenim putevima i koje ima svoje registrirano sjedište na državnom području jedne ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke.

2. Neovisno o stavku 1. ovog članka, na osobu koja je zaposlena u podružnici ili predstavništvu poduzeća navedenog u stavku 1. ovog članka koje je osnovano na državnom području druge ugovorne stranke, primjenjuje se zakonodavstvo one ugovorne stranke na čijem državnom području je osnovana takva podružnica ili predstavništvo.

Članak 9. Pomorci

Na osobu koja prebiva na državnom području jedne ugovorne stranke i koja je zaposlena na brodu koji plovi pod zastavom druge ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo prve ugovorne stranke.

Članak 10. Članovi diplomatskih misija i konzularnih ureda i državni službenici

1. Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na odredbe Bečke konvencije o diplomatskim odnosima od 18. travnja 1961. godine ili Bečke konvencije o konzularnim odnosima od 24. travnja 1963. godine.
2. Podložno stavku 1. ovog članka, na osobu koja je zaposlena u državnoj službi ili bilo kojoj drugoj javnoj službi ugovorne stranke, koja je upućena na rad na državno područje druge ugovorne stranke, primjenjuje se zakonodavstvo prve ugovorne stranke kao da je zaposlena na njezinom državnom području.

Članak 11. Druge iznimke

Nadležna tijela ili nadležne ustanove ugovornih stranaka se mogu, na zajednički zahtjev zaposlene osobe i njezinog/njegovog poslodavca ili na zahtjev samozaposlene osobe, dogovoriti da odobre iznimke od članaka 6. do 9. ovog Ugovora, u odnosu na određene osobe ili kategorije osoba.

DIO III. ODREDBE O DAVANJIMA

Članak 12. Zbrajanje razdoblja osiguranja

1. Kad su razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu obiju ugovornih stranaka, nadležna ustanova svake ugovorne stranke uzima u obzir, ako je to potrebno za utvrđivanje uvjeta potrebnih za stjecanje prava na davanja prema zakonodavstvu koje ona primjenjuje, razdoblja osiguranja prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke, pod uvjetom da se ta razdoblja osiguranja ne preklapaju s razdobljima osiguranja navršenim prema vlastitom zakonodavstvu.
2. Ako zakonodavstvo jedne ugovorne stranke uvjetuje pravo na određeno davanje postojanjem razdoblja osiguranja navršenih u okviru određenog zanimanja, samo razdoblja osiguranja koja su prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke navršena ili priznata kao istovjetna razdobljima osiguranja navršenim obavljanjem istog zanimanja zbrajaju se u svrhu stjecanja prava na takve mirovine.

3. Ako osoba ne ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje na temelju razdoblja osiguranja navršenih prema zakonodavstvu obiju ugovornih stranaka, ni nakon njihovog zbrajanja sukladno odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, o pravu na davanje odlučuje se zbrajanjem razdoblja osiguranja navršenih prema zakonodavstvu treće države prema kojoj obje ugovorne stranke imaju obvezu na temelju instrumenata socijalnog osiguranja koji predviđaju zbrajanje razdoblja osiguranja, pod uvjetom da se ta razdoblja osiguranja ne preklapaju s razdobljima osiguranja navršenim prema zakonodavstvu obiju ugovornih stranaka.

Članak 13.

Razdoblje osiguranja kraće od 12 mjeseci

1. Ako je razdoblje osiguranja koje je navršeno prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke kraće od 12 mjeseci, ne priznaje se pravo na davanje prema zakonodavstvu te ugovorne stranke. Međutim, navedeno se ne primjenjuje ako postoji pravo na davanje samo na temelju tog razdoblja osiguranja.
2. Neovisno o stavku 1. ovog članka, nadležna ustanova druge ugovorne stranke uzima u obzir razdoblja osiguranja iz stavka 1. ovog članka u svrhu stjecanja prava na davanje prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, kao da su ta razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu te ugovorne stranke.

Članak 14.

Određivanje davanja

Davanja se određuju na temelju primjenjivog zakonodavstva odnosno ugovorne stranke, ako u ovom Ugovoru nije drukčije određeno.

Članak 15.

Posebne odredbe koje se odnose na Hrvatsku

1. Ako osoba ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje prema hrvatskom zakonodavstvu bez primjene članka 12. ovog Ugovora, nadležna ustanova Hrvatske određuje iznos davanja isključivo prema hrvatskim razdobljima osiguranja.
2. Ako osoba ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje prema hrvatskom zakonodavstvu samo primjenom odredbe o zbrajanju sadržane u članku 12. ovog Ugovora, nadležna ustanova Hrvatske određuje iznos davanja sukladno hrvatskom zakonodavstvu.
3. Ako bi iznos davanja prema hrvatskom zakonodavstvu bio povoljniji za korisnika ili ako se iznos ne može odrediti sukladno stavku 2. ovog članka, nadležna ustanova Hrvatske određuje iznos na sljedeći način:
 - (a) nadležna ustanova prvo izračunava teoretski iznos davanja na koju bi podnositelj zahtjeva imao pravo da su sva razdoblja osiguranja navršena prema hrvatskom zakonodavstvu;
 - (b) na temelju teoretskog iznosa iz podstavka (a) ovog stavka izračunava se stvarni iznos davanja koje se isplaćuje razmjerno trajanju razdoblja osiguranja navršenih prema hrvatskom zakonodavstvu i zbrojenim razdobljima osiguranja. Međutim, ako su zbrojena razdoblja osiguranja duža od najdužega razdoblja osiguranja propisanog hrvatskim zakonodavstvom za izračunavanje najvišeg iznosa davanja, nadležna ustanova utvrđuje stvarni iznos davanja u odnosu na najduže razdoblje osiguranja;
 - (c) za određivanje davanja nadležna ustanova uzima u obzir ostvarenu zaradu ili osnovicu osiguranja isključivo prema hrvatskom zakonodavstvu.

4. Ako je mirovinsko davanje priznato isključivo primjenom stavka 3. članka 12. ovog Ugovora, razdoblja osiguranja navršena sukladno zakonodavstvu treće države na koje se poziva u tom stavku uzet će se u obzir radi primjene stavka 3. ovog članka.

Članak 16.

Posebne odredbe koje se odnose na Koreju

1. Ako se radi utvrđivanja prava na davanja prema korejskom zakonodavstvu uzmu u obzir razdoblja osiguranja navršena prema hrvatskom zakonodavstvu, u skladu sa stavkom 1. članka 12. ovog Ugovora, davanje se određuje na sljedeći način:
 - (a) nadležna ustanova Koreje najprije određuje iznos davanja jednak iznosu koji bi bio isplaćen osobi kao da su sva razdoblja osiguranja koja se uzimaju u obzir prema zakonodavstvu dviju ugovornih stranaka navršena prema korejskom zakonodavstvu. Kako bi utvrdila iznos davanja, nadležna ustanova Koreje uzima u obzir prosječni mjesečni uobičajeni prihod kojeg je osoba ostvarivala dok je bila obuhvaćena korejskim zakonodavstvom.
 - (b) nadležna ustanova Koreje određuje djelomično davanje koje se plaća sukladno korejskom zakonodavstvu na temelju iznosa davanja određenog sukladno podstavku (a), prema omjeru između trajanja razdoblja osiguranja koja se uzimaju u obzir u skladu s vlastitim zakonodavstvom i ukupnog trajanja razdoblja osiguranja uzetih u obzir prema zakonodavstvu dviju ugovornih stranaka.
2. Ako su uvjeti potrebni za ostvarivanje prava na davanje ispunjeni tek nakon primjene stavka 3. članka 12., razdoblja osiguranja koja su navršena prema zakonodavstvu treće države na koje se poziva u tom stavku, razmotrit će se u svrhu primjene stavka 1. ovog članka.
3. Kod primjene stavka 1. ovog članka, samo se broj mjeseci za svaku kalendarsku godinu razdoblja osiguranja navršenih prema hrvatskom zakonodavstvu smatra razdobljem osiguranja prema hrvatskom zakonodavstvu.
4. Razdoblje za koje nisu ispunjene obaveze, odnosno razdoblje za koje su doprinosi propisani ali nisu uplaćeni, a koje će se uzeti u obzir radi utvrđivanja uvjeta potrebnih za ostvarivanje prava na invalidska ili obiteljska davanja, uključuju samo razdoblje za koje nisu ispunjene obaveze prema korejskom zakonodavstvu.
5. Jednokratna isplata odobrava se hrvatskim državljanima prema istim uvjetima kao i korejskim državljanima. Neovisno o člancima 4. i 5. ovog Ugovora, jednokratna isplata isplaćuje se državljanima treće države samo u skladu s korejskim zakonodavstvom.

DIO IV.

RAZNE ODREDBE

Članak 17.

Administrativni sporazum

1. Nadležna tijela ugovornih stranaka sklapaju Administrativni sporazum kojim utvrđuju mjere potrebne za provedbu ovog Ugovora.
2. Administrativnim sporazumom određena su tijela za vezu i nadležne ustanove svake ugovorne stranke.

Članak 18.
Razmjena informacija i uzajamna pomoć

1. Nadležna tijela, nadležne ustanove i tijela za vezu obiju ugovornih stranaka surađuju:
 - (a) uzajamno obavješćujući jedni druge o svim informacijama potrebnim za provedbu ovog Ugovora, u mjeri koju zakonodavstvo koje primjenjuju to dopušta;
 - (b) uzajamnim pružanjem usluge i pomoći u odnosu na utvrđivanje prava i isplatu svih davanja prema ovom Ugovoru ili zakonodavstvu koje se primjenjuje na temelju ovog Ugovora, kao da primjenjuju vlastito nacionalno zakonodavstvo;
 - (c) obavješćujući jedni druge o mjerama poduzetim radi provedbe ovog Ugovora ili o promjenama u njihovom nacionalnom zakonodavstvu, ako te promjene utječu na provedbu ovog Ugovora.
2. Usluge i pomoć iz stavka 1. podstavka (b) ovog članka pružaju se bez naknade, uzimajući u obzir sve iznimke koje će biti dogovorene Administrativnim sporazumom sklopljenim u skladu sa stavkom 1. članka 17.

Članak 19.
Zaštita podataka

1. Osobni podaci koje nadležno tijelo, nadležna ustanova ili tijelo za vezu jedne ugovorne stranke dostavlja prema ovom Ugovoru nadležnom tijelu, nadležnoj ustanovi ili tijelu za vezu druge ugovorne stranke, smatraju se povjerljivima i mogu se koristiti isključivo u svrhu provedbe ovog Ugovora i zakonodavstva koje se primjenjuje na temelju ovog Ugovora. U odnosu na takve podatke koje zaprimi nadležno tijelo, nadležna ustanova ili tijelo za vezu jedne ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke.
2. Bez obzira na zakonodavstvo ili upravnu praksu jedne ugovorne stranke, ni jedan podatak kojeg je ta ugovorna stranka primila od druge ugovorne stranke ne smije se dostaviti ili objelodaniti trećoj državi ili bilo kojoj drugoj organizaciji na državnom području jedne ugovorne stranke, bez prethodne pisane suglasnosti druge ugovorne stranke.

Članak 20.
Izuzeće od plaćanja pristojbi i ovjera dokumenata

1. Ako zakonodavstvo jedne ugovorne stranke predviđa da su bilo koji dokumenti ili potvrde koji se podnose nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi te ugovorne stranke u cijelosti ili djelomično izuzeti od plaćanja pristojbi ili troškova, uključujući konzularne pristojbe i administrativne troškove, navedeno izuzeće također se primjenjuje na odgovarajuće dokumente ili potvrde koji se podnose nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke radi primjene ovog Ugovora ili zakonodavstva druge ugovorne stranke.
2. Dokumenti i potvrde koje izdaju nadležno tijelo ili nadležna ustanova bilo koje ugovorne stranke radi primjene ovog Ugovora ili zakonodavstva druge ugovorne stranke, izuzimaju se od obveze ishoda o ovjere od strane diplomatskih ili konzularnih tijela ili od bilo kakvih drugih sličnih formalnosti.
3. Preslike dokumenata ili potvrda koje je nadležno tijelo ili nadležna ustanova jedne ugovorne strane ovjerila kao istinite i točne preslike, prihvaćaju se kao istinite i točne preslike nadležnog tijela ili nadležne ustanove druge ugovorne stranke, bez potrebe daljnjeg ovjeravanja.

Članak 21. Jezik komuniciranja

1. Nadležna tijela, nadležne ustanove i tijela za vezu ugovornih stranaka mogu izravno komunicirati jedni s drugima, kao i s bilo kojom osobom, neovisno o tome gdje ta osoba prebiva, kad god je to neophodno radi primjene ovog Ugovora ili zakonodavstva koje se primjenjuje na temelju ovog Ugovora. Prepiska se može odvijati na bilo kojem službenom jeziku bilo koje od ugovornih stranaka ili na engleskom jeziku.
2. Nadležno tijelo ili nadležna ustanova ugovorne stranke ne može odbiti zahtjev ili dokument samo zato što je sastavljen na službenom jeziku druge ugovorne stranke.

Članak 22. Podnošenje zahtjeva, obavijesti ili žalbi

1. Svaki zahtjev, obavijest ili žalba u vezi s određivanjem ili isplatom davanja prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke koji su, sukladno tom zakonodavstvu, u propisanom roku trebali biti predani nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi te ugovorne stranke, ali koji su umjesto toga u istom roku predani nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke, smatraju se predanima na vrijeme nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi prve ugovorne stranke.
2. Ako, nakon stupanja na snagu ovog Ugovora, osoba podnese pisani zahtjev za davanja nadležnoj ustanovi ugovorne stranke prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, smatrat će se da je podnijela i zahtjev za odgovarajuće davanje prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke, pod uvjetom da ta osoba obavijesti nadležnu ustanovu prve ugovorne stranke da su razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke. Međutim, gore navedeno ne primjenjuje se ako osoba izričito zatraži da se zahtjev ograniči na davanja prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke.
3. U svim slučajevima na koje se odnosi stavak 1. ili 2. ovog članka, nadležno tijelo ili nadležna ustanova koji zaprimе zahtjev, obavijest ili žalbu naznačit će datum primitka dokumenta i bez odgode proslijediti taj zahtjev, obavijest ili žalbu nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke.

Članak 23. Isplata davanja

1. Nadležna ustanova ugovorne stranke odgovorne za isplatu davanja sukladno ovom Ugovoru može isplatiti davanje u valuti te ugovorne strane.
2. Ako korisnik prebiva na državnom području druge ugovorne stranke, davanje navedeno u stavku 1. ovog članka, na zahtjev korisnika, isplaćuje se u slobodno konvertibilnoj valuti.
3. U slučaju da jedna ugovorna stranka uvede deviznu kontrolu ili druge slične mjere ograničavanja isplate, doznaka ili prijenosa sredstava ili financijskih instrumenata osobama izvan državnog područja te ugovorne stranke, ona bez odgode poduzima odgovarajuće mjere kako bi osigurala isplate svih iznosa koje moraju biti plaćene u skladu s ovim Ugovorom osobama navedenim u članku 3. ovog Ugovora.

Članak 24.
Rješavanje nesuglasica

1. Sve nesuglasice koje se odnose na tumačenje ovog Ugovora rješavaju se konzultacijama između ugovornih stranaka.
2. Sve nesuglasice koje se odnose na primjenu ovog Ugovora rješavaju se konzultacijama između nadležnih tijela ugovornih stranaka.

DIO V.
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 25.
Prijelazne odredbe

1. Ovim Ugovorom se ne utvrđuje nikakvo pravo na ostvarivanje davanja za bilo koje razdoblje navršeno prije datuma stupanja na snagu ovog Ugovora.
2. Sva razdoblja osiguranja navršena prije datuma stupanja na snagu ovog Ugovora, kao i svi drugi relevantni događaji koji su nastali prije tog datuma, uzimaju se u obzir prilikom određivanja prava na davanje prema ovom Ugovoru. Međutim, niti jedna nadležna ustanova ugovorne stranke neće biti dužna uzeti u obzir razdoblja osiguranja koja su navršena prije najranijeg datuma za kojeg se razdoblja osiguranja mogu priznati prema njezinom zakonodavstvu.
3. Odluke kojima se utvrđuju prava na davanja, koja su nastala prije stupanja na snagu ovog Ugovora, ne utječu na prava koja proizlaze iz njega.
4. Davanja utvrđena prije stupanja na snagu ovog Ugovora mogu biti ponovno utvrđena na temelju zahtjeva, ako promjena takvih davanja proizlazi isključivo iz odredbi ovog Ugovora, osim ako su ta davanja dodijeljena kao jednokratne isplate. Primjena ovog Ugovora ne može imati za posljedicu nikakvo smanjenje iznosa davanja za koje je pravo utvrđeno prije stupanja na snagu ovog Ugovora.
5. Primjenom članka 7. u slučaju osoba koje su upućene u ugovornu stranku prije datuma stupanja na snagu ovog Ugovora, smatra se da razdoblja upućivanja navedena u tom članku počinju datumom stupanja na snagu ovog Ugovora.
6. Odredbe Dijela III. primjenjuju se samo na davanja za koja je podnesen zahtjev na datum ili nakon datuma stupanja na snagu ovog Ugovora.

Članak 26.
Stupanje na snagu

Ovaj Ugovor stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca nakon mjeseca u kojem je svaka ugovorna stranka primila od druge ugovorne stranke pisanu obavijest da je ispunila sve uvjete za stupanje na snagu ovog Ugovora.

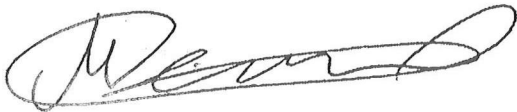
Članak 27.
Razdoblje trajanja i prestanak

1. Ovaj Ugovor ostaje na snazi na neodređeno vrijeme.
2. Ovaj Ugovor može okončati svaka ugovorna stranka dostavom pisane obavijesti o njegovom okončanju drugoj ugovornoj stranci. U tom slučaju, Ugovor prestaje biti na snazi posljednjeg dana dvanaestog mjeseca nakon mjeseca u kojem je druga ugovorna stranka primila obavijest.
3. Ako se ovaj Ugovor okonča u skladu sa stavkom 2. ovog članka, on nastavlja proizvoditi učinak u odnosu na bilo koju osobu koja:
 - (a) na datum prestanka Ugovora prima davanja ili
 - (b) je prije isteka razdoblja iz stavka 2. podnijela zahtjev za davanja te bi imala pravo na njih.

U POTVRDU TOGA, niže potpisani, propisno za to ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u dva primjerka u Seulu dana 18. 12. 2018. na hrvatskom, korejskom i engleskom jeziku pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

ZA REPUBLIKU KOREJU

